

DE PATIËNT

(The patient)

Thriller in één bedrijf

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE PATIËNT THE PATIENT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1963 Anco Entertainment bv Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Lansen

Verpleegster

Dr. Ginsberg

Inspecteur Cray

Bryan Wingfield

Emmeline Ross

William Ross

Brenda Jackson

De patiënt

PLAATS VAN HANDELING:

Een eenpersoonskamer in een verpleegtehuis.

TIJD VAN HANDELING:

Heden, een middag in de herfst.

DECOR:

De kamer is vierkant, eenvoudig en hygiënisch. In de rechterwand zijn twee groepen dubbele deuren. In de achterwand is een groot raam met zonneblinden (jaloezieën) ervoor, die wel naar beneden maar niet dichtgedraaid zijn. Links achter en tot halverwege het raam is een alkoof met een gordijn ervoor, het gordijn is open. In de alkoof staat links een kast. Een elektrisch apparaat met knoppen, meters en een rood lampje staat links midden voor. Een rolwagen staat rechts midden achter bij het raam, een muurtelefoon rechts voor. Midden rechts staat een kleine tafel met een gemakkelijke stoel rechts ervan en vier gewone stoelen in een ruwe kring om de tafel. Het lijkt erop dat deze met een bepaalde bedoeling in de kamer zijn gebracht en er niet echt horen. Op de rolwagen staat een sterilisator met kokend water.

Als het gordijn opengaat, gaan de lichten op. Lansen, een lange, slungelige jongeman met een bril, in een witte ziekenhuis overal, zit met het elektrische apparaat te knoeien. De verpleegster, een lange, knappe vrouw, kordaat en netjes, een beetje onmenselijk en volkomen onderdanig aan de dokter, staat bij de sterilisator. Ze licht het deksel op, haalt er met een pincet een naald uit en legt die in een bakje, haalt een handdoek uit de kast en legt die op de trolley. Er klinkt een zoemer. Dr. Ginsberg komt rechts achter op en gaat naar de telefoon. Hij is een donkere, knap-ogende man van midden veertig.

Ginsberg: Wacht maar, zuster, ik neem hem wel aan. *(in de telefoon)*
Ja?.... Oh, inspecteur Cray, goed. Vraag of hij naar kamer veertien wil komen. *(hij gaat naar het elektrische apparaat)* Wat ben je aan het doen, Lansen? Werkt het weer?

Lansen: Ja, alles is in orde. Het kan hier aangesloten worden, dokter. *(hij wijst naar het stopcontact)*

Ginsberg: Je weet het toch heel zeker, hè? We kunnen ons geen misser veroorloven.

Lansen: Heel zeker, dokter. Het ding werkt als een tierelier.

Ginsberg: Mooi. *(hij kijkt naar de stoelen)* Oh, een beetje minder formeel kan ook, zuster. Laten we die stoelen ietsje anders zetten. *(hij zet de derde stoel van links tegen de rechter achter hoek)* Eh die kan wel tegen de muur. *(Ginsberg af door deur rechts voor)*

Verpleegster: Ja, dokter. *(ze pakt de stoel links naast de tafel)*

Lansen: Voorzichtig! *(hij pakt haar de stoel af en zet die links voor tegen de wand)*

Verpleegster: *(wijst nieuwsgierig naar het apparaat)* Wat is dat voor een ding?

Lansen: *(grinnikt)* Nieuw elektrisch speeltje.

Verpleegster: *(geërgerd)* Oh, dat. *(ze gaat naar de rolwagen)*

Lansen: Het probleem met jullie verpleegsters is, dat je geen respect voor de wetenschap hebt. *(Ginsberg komt samen met inspecteur Cray rechts voor binnen en gaat naar het apparaat. Hij is van middelbare leeftijd en misleidend vriendelijk)*

Inspecteur: Goedemiddag.

Ginsberg: Alles staat klaar.

Inspecteur: Is dit het apparaat?

Lansen: Goedemiddag, inspecteur.

Ginsberg: Ja. Het is allemaal getest, inspecteur.

Lansen: Het werkt perfect. De minste aanraking geeft een contact. Ik kan u verzekeren dat er geen storingen zullen zijn.

Ginsberg: Goed, Lansen. We roepen je wel als we je nodig hebben.

(Lansen rechts voor af. Tegen verpleegster) Is de patiënt klaar?

Verpleegster: Ja, dokter, alles is klaar.

Ginsberg: *(tegen de inspecteur)* Zuster Bond zal hier blijven om me te assisteren tijdens het experiment.

Inspecteur: Oh, mooi. Dat is heel goed.

Verpleegster: Graag gedaan, inspecteur. Ik wil graag van dienst zijn. Ik zou nooit rustig weg kunnen gaan, als ik het gevoel had dat mevrouw Wingfield buitengewoon depressief was.

Ginsberg: Niemand geeft u de schuld, zuster. *(ze gaat naar de rolwagen)* Zijn de anderen er ook al?

Inspecteur: Ja, beneden.

Ginsberg: Alle vier?

Inspecteur: Inderdaad. Bryan Wingfield, Emmeline Ross, William Ross en Brenda Jackson. Ze kunnen niet weg. Ik heb mijn mensen erbij gezet.

Ginsberg: *(formeel)* U moet goed begrijpen, dat de gezondheid van mijn patiënt voor alles gaat, inspecteur. Bij het eerste teken van een instorting of een onnodige opwinding een aanwijzing dat het experiment het tegengestelde effect heeft, stop ik onmiddellijk. *(tegen verpleegster)* Begrepen, zuster?

Verpleegster: Ja, dokter.

Inspecteur: Heel goed, heel goed ik verwacht niet anders. *(ongemakkelijk)* Denkt u dat het te gevaarlijk is?

Ginsberg: *(gaat in de armstoel zitten. IJzig)* Als ik dacht dat het gevaarlijk was, zou ik nooit toestaan dit experiment uit te voeren. De toestand van mevrouw Wingfield is voornamelijk psychologisch en het resultaat van een geweldige shock. Haar temperatuur, hart en pols zijn normaal. *(tegen de verpleegster)* Zuster, u kent de familie al, nietwaar? Ga ze maar uit de wachtkamer halen. Als ze vragen stellen, op de vlakte blijven.

Verpleegster: Ja, dokter. *(rechts voor af)*

Inspecteur: *(gaat aan de tafel zitten)* Nu, daar gaat ie dan.

Ginsberg: Ja.

Inspecteur: Laten we hopen dat we geluk hebben. Is een van hen al bij haar geweest?

Ginsberg: Haar man wel, uiteraard. En haar broer en zuster een paar minuten. De zuster die op haar moest letten, zuster Cartwright, is er de hele tijd bij geweest. Juffrouw Jackson is niet bij haar geweest en heeft dat ook niet gevraagd.

Inspecteur: *(staat op)* Mooi. U geeft ze natuurlijk een klein inleidend verhaaltje. Ze moeten wel op de hoogte zijn.

Ginsberg: Als u dat graag hebt. *(de inspecteur gaat naar het raam)* Ik

heb begrepen dat mevrouw Wingfield van het balkon op de tweede verdieping is gevallen.

Inspecteur: Klopt.

Ginsberg: Het is een wonder dat ze nog leeft. Hersenschudding, arm uit de kom en het linkerbeen gebroken. *(de verpleegster doet de deur rechts voor open. De inspecteur gaat naar links. Bryan Wingfield, William Ross en Emmeline Ross komen binnen. Wingfield is een kort, dik mannetje van vijfendertig, aantrekkelijk, met rustige manieren en een ondoorgrondelijk gezicht. Ross is van ongeveer dezelfde leeftijd, ook kort, maar donkerharig en redelijk kwiek. Emmeline, zijn zuster, is een lange, grimmig kijkende vrouw van veertig. Ze zijn allemaal behoorlijk aangeslagen. De verpleegster gaat af. Ginsberg geeft iedereen een hand)* Goedemiddag, juffrouw Ross, gaat u zitten. Dag, meneer Ross. Goedemiddag, meneer Wingfield.

Wingfield: U hebt ons laten komen.... is.... eh.... is mijn vrouw? Is er slecht nieuws?

Ginsberg: Nee, meneer Wingfield. Geen slecht nieuws.

Wingfield: Goddank. Toen u ons hier liet komen, dacht ik dat het slechter was geworden.

Ginsberg: Er is helemaal geen verandering, niet ten goede, maar ook niet ten kwade.

Emmeline: Is mijn zuster nog steeds bewusteloos?

Ginsberg: Ze is nog helemaal verlamd. Ze kan niet bewegen en niet spreken.

Emmeline: Dat is vreselijk. Echt vreselijk.

Inspecteur: Is juffrouw Jackson bij u geweest?

Wingfield: Ze kwam achter ons aan. *(Ginsberg gaat naar de deur. Brenda Jackson komt rechts voor binnen. Ze is lang en buitengewoon knap. Ongeveer vijfentwintig)* Dokter Ginsberg, mijn secretaresse, juffrouw Jackson.

Ginsberg: Goedemiddag. *(Brenda gaat naar de stoel die Wingfield haar aanwijst, naast het elektrische apparaat en bekijkt het instrument)*

Ross: Arme Jenny, wat een vreselijk ongeluk. Soms denk ik wel eens dat het misschien beter geweest zou zijn als ze meteen dood geweest was.

Wingfield: Nee, alles behalve dat.

Ross: Ik begrijp hoe je je voelt, Bryan. Maar dit ik bedoel het is niet meer dan een plant, wel, dokter?

Ginsberg: Er is nog steeds hoop, meneer Ross.

Brenda: Maar ze blijft toch niet zo? Ik bedoel, ze wordt toch beter, hè?

Ginsberg: In dit soort gevallen.... is het erg moeilijk om te voorspellen hoe de patiënt zal reageren. Haar verwondingen zullen wel genezen,

natuurlijk. De botten groeien wel weer aan elkaar, de zwelling begint al te minderen, en de verwondingen aan haar hoofd zijn nagenoeg dicht.

Wingfield: Waarom wordt ze dan niet weer beter? Waarom geneest de rest ook niet?

Ginsberg: U komt hier op een gebied waar we, eerlijk gezegd, nog heel weinig van weten. De verlamming van mevrouw Wingfield is het gevolg van een shock.

Emmeline: Als gevolg van het ongeluk?

Ginsberg: Het ongeluk was schijnbaar de oorzaak.

Ross: Wat bedoelt u met schijnbaar?

Ginsberg: Mevrouw Wingfield moet verschrikkelijk bang zijn geweest toen ze van het balkon viel. De fysieke verwondingen zijn er niet de oorzaak van, maar iets in haar verstand heeft deze totale verlamming veroorzaakt.

Wingfield: Probeert u te zeggen..... (*Ginsberg gaat zitten*) u denkt toch niet dat, zoals de inspecteur min of meer heeft gesuggereerd, dat mijn vrouw heeft geprobeerd zelfmoord te plegen? Dat geloof ik absoluut niet.

Inspecteur: Ik heb niet GEZEGD dat ik dacht dat het zelfmoord was, meneer Wingfield.

Wingfield: U moet wel zoiets in gedachten hebben, anders hingen u en uw mensen hier niet rond als aasgieren.

Inspecteur: We moeten zekerheid hebben over de oorzaak van dit ongeval.

Ross: Lieve God, het is toch simpel genoeg. Ze is al maanden ziek. Ze voelt zich slap, is voor de eerste keer uit bed of praktisch voor de eerste keer. Gaat naar het raam, loopt het balkon op, leunt over het hek, wordt plotseling duizelig en valt naar beneden. Dat balkonhek is erg laag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto